TRACTATUS VARII

Süddeutscher Raum , 15. Jh. Seite 65r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

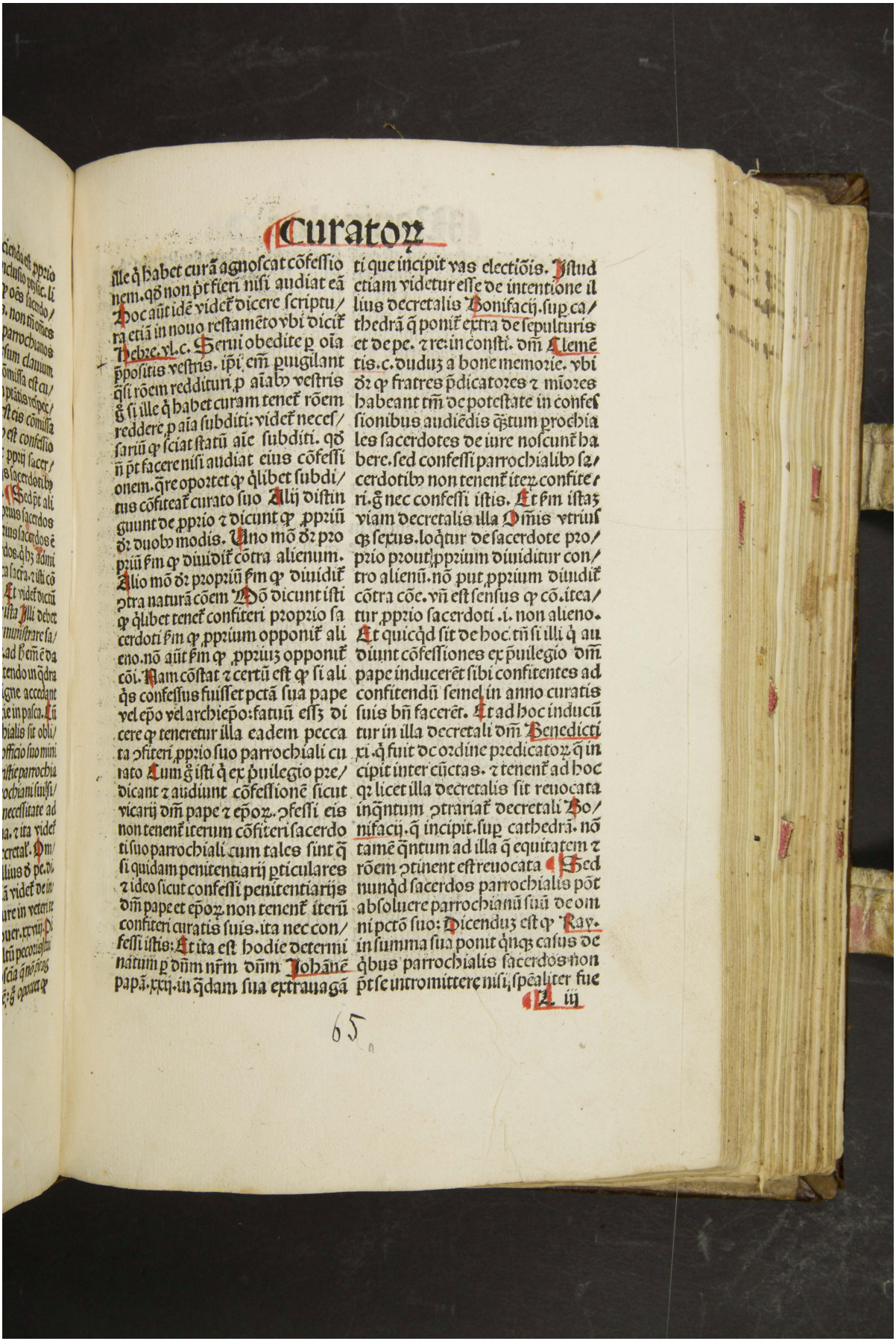

ille q̄ habet curā agnoscat cōfessio
nem. qđ non p̄t fieri nisi audiat eā
Hoc aūt idē videt̄ dicere scriptu/
ra etiā in nouo restamēto vbi dicit̄
Hebre. vl. c. Serui obedite ꝑ oīa
p̄positis vestris. ip̄i em̄ ꝑuigilant
q̄si rōem reddituri ꝑ aīabꝫ vestris
ḡ si ille q̄ habet curam tenet̄ rōem
reddere ꝑ aīa subditi: videt̄ neces/
sariū ꝙ sciat statū aīe subditi. qđ
ñ p̄t facere nisi audiat eius cōfessi
onem. q̄re oportet ꝙ q̄libet subdi/
tus cōfiteat̄ curato suo Alij distin
guunt de ꝓprio ⁊ dicunt ꝙ ꝓpriū
đr duobꝫ modis. Uno mō đr pro
priū ꝑm ꝙ diuidit̄ cōtra alienum.
Alio mō đr propriū ꝑm ꝙ diuidit̄
ꝯtra naturā cōem Mō dicunt isti
ꝙ q̄libet tenet̄ confiteri proprio sa
cerdoti ꝑm ꝙ ꝓprium opponit̄ ali
eno. nō aūt ꝑm ꝙ ꝓpriuꝫ opponit̄
cōi. Nam cōstat ⁊ certū est ꝙ si ali
q̄s confessus fuisset pctā sua pape
vel ep̄o vel archiep̄o: fatuū essꝫ di
cere ꝙ teneretur illa eadem pecca
ta ꝯfiteri ꝓprio suo parrochiali cu
rato Cum ḡ isti q̄ ex p̄uilegio pre/
dicant ⁊ audiunt cōfessionē sicut
vicarij dm̄ pape ⁊ ep̄oꝝ. ꝯfessi eis
non tenent̄ iterum cōfiteri sacerdo
ti suo parrochiali cum tales sint q̄
si quidam penitentiarij ꝑticulares
⁊ ideo sicut confessi penitentiarijs
dm̄ pape et ep̄oꝝ non tenent̄ iterū
confiteri curatis suis. ita nec con/
fessi istis: Et ita est hodie determi
natum ꝑ dn̄m nr̄m dn̄m Johānē
papā. xxij. in q̄dam sua extrauagā
ti que incipit vas electiōis. Istud
etiam videtur esse de intentione il
lius decretalis Bonifacij. sup̄ ca/
thedrā q̄ ponit̄ extra de sepulturis
et de pe. ⁊ re: in consti. dm̄ Clemē
tis. c. duduꝫ a bone memorie. vbi
đr ꝙ fratres p̄dicatores ⁊ mīores
habeant tm̄ de potestate in confes
sionibus audiēdis q̄ꝫtum ꝑrochia
les sacerdotes de iure noscunt̄ ha
bere. sed confessi parrochialibꝫ sa/
cerdotibꝫ non tenent̄ iteꝝ confite/
ri. ḡ nec confessi istis. Et ꝑm istaꝫ
viam decretalis illa Om̄is vtriusq̄
ꝫ sexus. loq̄tur de sacerdote pro/
prio prout ꝓprium diuiditur con/
tro alienū. nō ꝓut ꝓprium diuidit̄
cōtra cōe. vñ est sensus ꝙ cō. itea/
tur ꝓprio sacerdoti .i. non alieno.
Et quicq̄d sit de hoc tñ si illi q̄ au
diunt cōfessiones ex p̄uilegio dm̄
pape inducerēt sibi confitentes ad
confitendū semel in anno curatis
suis bñ facerēt. Et ad hoc inducū
tur in illa decretali dm̄ Benedicti
xi. q̄ fuit de ordine predicatoꝝ q̄ in
cipit inter cūctas. ⁊ tenent̄ ad hoc
q̄ licet illa decretalis sit reuocata
inq̄ntum ꝯtrariat̄ decretali Bo/
nifacij. q̄ incipit. sup̄ cathedrā. nō
tamē q̄ntum ad illa q̄ equitatem ⁊
rōem ꝯtinent est reuocata ¶ Sed
nunq̄d sacerdos parrochialis pōt
absoluere parrochianū suū de om
ni pctō suo: Dicenduꝫ est ꝙ Ray.
in summa sua ponit q̄nq̄ꝫ casus de
q̄bus parrochialis sacerdos non
p̄t se intromittere nisi spēaliter fue